

ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΜΕΤΟΧΗΣ Α.Ε.΄ ΑΜΕΣΗ ΖΗΜΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΟΥ

I. Βλ. συναφώς την **ΟλομΑΠ 40/1998** (Ελλ-Δνη 40/46), η οποία, επικαλούμενη το άρθρο 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), δέχεται ότι υπό τον όρο «ιδιοκτησία» του άρθρου 17 § 2 του Συντάγματος περιλαμβάνονται και τα ενοχικά δικαιώματα και ειδικότερα απαιτήσεις είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση είτε απλώς γεγεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφ' όσον υφίσταται νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον έως την προσφυγή στο δικαστήριο δίκαιο, ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικώς. Η απόφαση αυτή εξηνέχθη επί διαφοράς αφορώσης την αξίωση αποζημιώσεως από αδικοπραξία, οπότε αφορούσε τον πυρήνα ενοχικών δικαιωμάτων, δηλαδή των αξιώσεων προς παροχή (ΑΚ 287).

II. Στη συνέχεια εκδόθηκε η **ΟλομΑΠ 14/1999**, η οποία, ακολουθώντας την ανωτέρω απόφαση της Ολομελείας του Ακυρωτικού μας, εισήγαγε τη νομολογία του ΕΔΔΑ, επί της αυθεντικής ερμηνείας του ανωτέρω Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Ειδικότερα, η απόφαση αυτή – κρίνοντας τη φύση του μετοχικού δικαιώματος σε ανώνυμη εταιρία – δέχεται τα εξής : Πλην της ονομαστικής αξίας, δηλαδή αυτής που αναγράφεται στον τίτλο της μετοχής και δηλώνει το τμήμα του μετοχικού κεφαλαίου που εκπροσωπεί, έχει και την πραγματική ή εσωτερική αξία της, η οποία προκύπτει από τη διαίρεση της πραγματικής αξίας της εταιρικής περιουσίας με το συνολικό αριθμό των μετοχών σε δεδομένη χρονική στιγμή· ούτως, η αξία η οποία περικλείεται στη μετοχή αποτελεί αντανάκλαση της αξίας της εταιρικής περιουσίας ή, (κατά την επιγραμματική διατύπωση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου), «έμμεση ιδιοκτησία επί της περιουσίας της εταιρίας» και συνεπώς, η κατά τα ανωτέρω πραγματική αξία της μετοχής μειώνεται τόσο περισσότερο, όσο περισσότερο αυξάνεται ο συνολικός αριθμός των μετοχών. **Συνεπώς, κατά την Ολομέλεια του ΑΠ, επί παρανομίας κατά τη διαδικασία αυξήσεως του εταιρικού κεφαλαίου, αυτή συνεπάγεται αιτιωδώς και τη μείωση της αξίας των παλαιών μετοχών, εντεύθεν δε προσβάλλει αμέσως και την περιουσία των παλαιών μετόχων, προκαλώντας σε αυτούς άμεση κι όχι έμμεση ζημία** (ομοίως και ΣτΕ 1607/2016. ΣτΕ 3783/2014 ΕΕμπΔ 2014/916, με Παρατηρήσεις *Φλώρου*. ΑΠ 1298/2006. ΑΠ 795/2000. ΕφΑθ 6900/2013.

ΤριμΔιοικΠρωτΑθ 17728/2018 ΕΕμπΔ 2019/147, με Παρατηρήσεις
Σοϊλεντάκη).

Ομοίως και **Αλεξανδρίδου**, Δίκαιο εμπορικών εταιριών, τ. Β΄ (2^η έκδ.),
σελ. 280-281.

Βλ. όμως **αντιθέτως** : ΑΠ 2172/2013 ΝοΒ 62/1169. ΕφΑθ 3986/1994
ΕΣυγκΔ 1998/131. ΕφΠειρ 1295/1990 ΕΣυγκΔ 1990/450.